

konec, jsme sledovali poslední koncert, nedělní odpolední festivalové Postludium (11. 6.), situované do kostela sv. Petra a Pavla v Čáslavi a věnované odkazu skladatele, etnografa a pedagoga **Zoltána Kodályho**, dnes již klasika novodobé maďarské hudby. Kodály se mj. věnoval i hře na violoncello, a právě tento aspekt výmluvně připomenul **Jiří Bárta** *Sonátou pro sólové violoncello, op. 8*. Bárta tak reminiscenčně navázal na Bachovy *Suity* pro sólové violoncello, které tu přede dvěma roky souborně provedl, a budiž řečeno, že něco podobného měl asi na mysli i Kodály. Interpret třívětou skladbu pojal ve výrazově robustní, v první větě až syrově heroické koncepci, kterou podmanivým kontrastem vyvážil jakoby z temnoty na světle se nořivší větou druhou. S minimální prodlevou nastoupilo virtuózně impozantní, střemhlavé finále. Konfrontační dualita, charakteristická právě pro letošní festivalový ročník, měla ještě rezonovat v programu tohoto posledního, vůbec ne „apendixového“ koncertu, a to mnohotvárně proměnlivým dialogem dvou nástrojů a dvou interpretů v rovněž třívětém *Duu pro housle a violoncello, op. 7* s účastí houslisty **Romana Patočky**. Oba interpreti se angažovaně a mistrně vcítili do vypjatě konfrontační atmosféry svých partů a předvedli hudbu dramaticky zvrásněnou a strhující, ale také lyricky zamýšlenou a něžnou v prostřední pomalé větě. Duo tak vygradovalo účinně předchozí sólové sonáty a teprve zde jsme nabylí pravého dojmu, že festival definitivně končí. Zcela na závěr našeho ohlédnutí se zadostiučiněním konstatujeme, že kutnohorský festival má o sebe dobře postaráno – na koncertech bývá „plno“. Za těch deset let se stal nepostradatelnou kulturní akcí nejen návštěvníků, ale především obyvatel Kutné Hory. ■

HUDBA NA FORFESTU HLUBOKO ZASÁHLA DUŠI

Kroměříž – Sněmovní sál Arcibiskupského zámku, Zámecká obrazárna, Rotunda Květné zahrady, chrám sv. Mořice ad.; Olomouc; Bratislava; San Marino

✎ Elena Letňanová

„Život bez hudby by byl omylem“ – i dnes, doplňuji výrok slavného radikálního filozofa a dodnes neznámého skladatele-autodidakta Friedricha Nietzscheho, vyslovený v 60. letech 19. století.

Festival Forfest 2017 (12. 5.–3. 9. 2017), který letos proběhl již ve svém XXVIII. ročníku, se tentokrát zaměřil především na málo známé skladby českých i zahraničních skladatelů, jež v nás ovšem zanechaly velice silnou stopu. Slyšeli jsme úžas budící rozsáhlé dílo *Episodi e Canto Perpetuo per piano trio* z roku 1985 lotyšského autora *Peterise Vaskse* (1947), *Epitaf L. B. pro violu a klavír* věnovaný úmrtí manželky, skladbu hluboko zasahující duši každého z nás, od neznámějšího současného autora ukrajinské hudby *Valentina Silvestrova*, expresivní *Trio pro hoboj, violoncello a klavír* (1988) nedávno zesnulého profesora JAMU *Františka Emmerta*, nádhernou smuteční skladbu *Elegy and Vision* (verze pro violoncello a fagot v evropské premiéře) amerického skladatele střední generace *Laurence Sherra* a jako celek vyváženou a velmi poutavou, i v detailech skvěle interpretovanou skladbu *New-Ancient-Stories*, kterou pro Isha trio napsal moravský skladatel, rektor JAMU, profesor *Ivo Medek*.

Festivalu Forfest se účastnily přední umělecké instituce a hosté z 15 zemí Evropy i ze zámoří (Německo, Makedonie, Bulharsko, Švédsko, Itálie, San Marino, Francie, Irsko, Maďarsko, Albánie, Japonsko, Vietnam, Slovenská republika, USA). Festival

Foto © archiv Forfest – Václav Vaculovič

Americký skladatel *Laurence Sherr* děkuje klavíristce *Sáše Medkové* a celému souboru *ISHA Trio* za koncert ze skladeb *Miloše Štědróně*, *Toru* *Takemitsua*, *George Aperghise*, *Henryho Cowela*, *Ivo Medka* a *Helmuta Lachenmanna*.

podpořily Ministerstvo kultury ČR, Město Kroměříž, Zlínský kraj, Nadace OSA a Nadace Českého hudebního fondu, Forfest opět získal osobní záštitu ministra kultury ČR *Daniela Hermana* a záštitu dalších institucí (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Česká komise pro UNESCO, Arcibiskupství Olomouc).

Program XXVIII. festivalového ročníku představil v reprezentativním výběru 20 koncertů s množstvím českých a světových premiér, třídní bienále mezinárodního uměnovědného kolokvia, autorské pořady, autorská čtení tvorby mladých básníků a 4 výstavy, z nichž dvě se uskutečnily v zahraničí – na Slovensku v Bratislavě a v Republice San Marino. Jako každý rok i letos se festival odehrával ve velkolepých prostorách kroměřížského zámku, v kostelích v Olomouci, v Bratislavě v Zichyho paláci, kde koncertoval i *Ferenc Liszt*, a v Palazzo Graziani v Republice San Marino.

MULTIMEDIÁLNÍ PROJEKT „TASTES“

Týmovou práci „Tastes“ (Chutě) – multimediální projekt s videem – připravili čeští umělci **Ivo Medek**, **Vít Zouhar**, **Jan Kaván** a **Sára Medková** (19. 6. 2017, Sněmovní sál arcibiskupského zámku v Kroměříži). Soubor zněl velmi vyváženě. Tónová složka i koncepce byly skvěle skloubeny, nástupy úseků byly téměř přesně načasované a vyznění mělo patričný účinek. Výsledkem byla experimentálně a improvizace zajímavá zvuková realizace. Je třeba ocenit i vizuální složku. Počítačová grafika vyrůstala z hudby a naopak. Hlasy všech protagonistů zněly ze snímačů jakoby z vesmíru...

KONCERT PRAŽSKÉHO SDRUŽENÍ KONVERGENCE

V rámci úterního koncertu pražského sdružení **Konvergence** (20. 6. 2017, Sněmovní sál arcibiskupského zámku v Kroměříži) zazněla premiéra *Ondřeje Štochla* „*Kvinteto*“ pro housle, violu, violoncello, kytaru a klavír. Proslulé pianissimo souboru vystupňované až na práh slyšitelnosti bylo umocněno promyšlenou, jemnou instrumentací. *Sonáta č. 7 pro klavír* „*Spectrali*“ žijícího albánského skladatele *Alexandera Peci* v podání výborného albánského klavíristy **Egdi Prifti** zaujala v první části okouzlivoucím skrbabinovským světem harmonie. Druhá část v bouřlivém tempu pracovala se složitou, bohatou zvukovou strukturou, poněkud na úkor invenčnosti. Vrcholem koncertu